

განაჩენი საქართველოს სახე-ით

20 დეკემბერი, 20-8 წე-ი

ქ.

ზუგდიდი

ზუგდიდის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - ნატრული აკობიამ
სხდომის მდივანი - მარიამ თოდუას

ბრა—დების მხარე: პროკურორ - მა-----

ადვოკატ -ბა-----

ბრა—დებულ-ედ-----

მონაწილეობით ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე

1.ბრა—დებული: ედ----- მიმართ

მამის სახე-ი: არ-----

დაბადებული: 3-.0-.1-----

პირადი ნომერი:62-----

საქართველოს მოქალაქე

საშუალო განათლების მქონე

დაოჯახებული

ნასამართლობა -არ მქონე

მისამართი: წა-----

რეგისტრირებული: წა-----

აღკვეთის ღონისძიების სახით პატიმრობა შეფარდებული

დანაშაული გათვა—ისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის
პირველი ნაწილით

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

ედ----- ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა-ადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, რამაც ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა-ისწინებული შედეგი.

იმ დანაშაულებრივი ქმედების აღწერა, რომე-იც სასამართლომ დამტკიცებულად ცნო:

ედ----- მეუღლესთან ლა----- ერთად ცხოვრობს წა-----
-----, ედ----- სისტემატურად აყენებს სიტყვიერ შეურაცხყოფას მეუღლეს, რაც იწვევს დაზარა-ებულ ლა----- ფსიქოლოგიურ ტანჯვას.

20-8 წლის 02 ნოემბერს დაახლოებით 15:00 საათზე ქ. ზუ----- ქუჩაზე მდებარე ცენტრა-ური სუპერმარკეტის შიდა ტერიტორიაზე ლა----- ეძებდა სახლიდან რამდენიმე დღის წინ წასულ მეუღლეს, რომე-იც ნახა მთვრა-ი და თხოვა გაყოლოდა სახლში, რაზეც გაბრაზებულმა ედ----- ლა----- ხე-ი რამდენჯერმე დაარტყა მარცხენა ლოყაზე, რის შედეგად ლა-----მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთე-ობის მოუშლე-ად.

საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე ბრა-დებულის პოზიციიდან გამომდინარე, რომე-მაც შერაცხულ ბრა-დებაში თავი ცნო დამნაშავედ და სადავოდ არ გახადა ბრა-დების მტკიცებულებები, ბრა-დების და დაცვის მხარის შეთანხმებით საქმეზე წარმოდგენილ მტკიცებულებებს საქართვე-ოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირვე-ი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად მიენიჭა პრეიუდიციული ძა-ა და არ იქნა გამოკვლეული.

საქართვე-ოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირვე-ი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომე-ზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე

აღნიშნულიდან, ვინაიდან მხარეებმა მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

საქმის არსებითი განხილვის უფლებაზე ბრა—დებულის მიერ უარის თქმას ასევე ითვა—ისწინებს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტული სამართა—ი, რომლის თანახმად, იმ შემთხვევებში, როცა უფლებაზე უარის თქმა ხორციელდება აშკარა და არაორაზროვანი ფორმით, უზრუნველყოფილია დაცვის მინიმა—ური გარანტიები და უფლებაზე უარი არ ეწინააღმდეგება საჯარო ინტერესს, ასეთი ფორმით გამოხატული უარი უფლებაზე არ ეწინააღმდეგება ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის ევროპულ კონვენციას (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: Natsvlshvili and Togonidze v. Georgia (08.09.20-4); Scoppola v. Italy (17.09.2009); Poitrimol v. France (23.11.1993); Hermi v. Italy (18.10.2006).

მტკიცებულებები, რომლებსაც ემყარება სასამართლოს დასკვნა:

ბრა—დებულ ედ----- მიმართ შერაცხული ბრა—ეული და მართლსა- წინააღმდეგო ქმედების ჩადენა სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია პრეიუდი- ციული ძა—ის მქონე ეჭვის გამომრიცხავი, რე—ევანტური და უდავო მტკიცებულე- ბათა ერთობლიობით.

ბრა—დებულ ედ----- აღიარებით.

ლა----- 20-8 წლის 02 ნოემბრის განცხადებით (ს.ფ.2)

ლევან სამხარაულის სახე—ობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს დასავლეთ საქართვე—ოს რეგიონული ექსპერტიზის დეპარტამენტის 20-8 წლის 05 ნოემბრის №00----- სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით (ს.ფ.12-15)

№00---- შემაკავებე—ი ორდერით და შემაკავებე—ი ორდერის ოქმით (ს.ფ. 27-33)

2008 წლის 25 მარტის ქორწინების №0----- სააქტო ჩანაწერით (ს.ფ 92)

ლევან სამხარაულის სახე—ობის სასამართლო ექსპერტიზის

ეროვნული ბიუროს დასავლეთ საქართვე—ოს რეგიონული ექსპერტიზის დეპარტამენტის 20-8 წლის 04 დეკემბრის №00----- ამბულატორიული სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით (ს.ფ.123-128)

დაზარა—ებულ ლა----- გამოკითხვის ოქმით

მოწმეების იზ-----ს
გამოკითხვის ოქმებით.

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებები, თავისუფლებები და ჯანმრთელობა დაცულია საქართვე—ოს კონსტიტუციით და საკანონმდებლო აქტებით და მისი ხე—ყოფისათვის გათვა—ისწინებულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა.

ოჯახი სახე—მწიფოს საფუძვე—ი და ერთ-ერთი ძირითადი შემადგენე—ი ე—ემენტია. სახე—მწიფოს ვა—დებულებაა უზრუნვე—ყოს ადამიანის უფლება იცნოვროს ოჯახში და—ადობის გარეშე, ოჯახის წევრთა თანასწორობის საფუძვე—ზე შექმნას მათი უფლებების დაცვის საკანონმდებლო და სოცია—ური გარანტიები, შეინარჩუნოს ოჯახ—ხური ღირებულებები, დაიცვას ოჯახი და—ადობისგან, საკანონმდებლო საფუძვე—ზე უზრუნვე—ყოს ოჯახში და—ადობის მსხვერპლთათვის მართლმსაჯულების ხე—მისა- წვდომობა.

პირის კონსტიტუციით აღიარებული უფლებები და თავისუფლებები არ შეიძლება შეიზღუდოს მისივე ოჯახის წევრის მიერ.

ოჯახში და—ადობის აღკვეთის, ასევე ოჯახში და—ადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დახმარების შესახებ საქართვე—ოს კანონის მესამე მუხლის შესაბამისად ოჯახში და—ადობა გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას უგულებე—ყოფით, ან/ და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუა—ური და—ადობით ან იძულებით.

ამავე კანონის შესაბამისად ოჯახის წევრად ითვლება დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებე—ი,

მშვილელის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობე—ი, სიძე, რძა—ი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირები და მათი ოჯახის წევრები, მეურვე, მზრუნვე—ი;

საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირვე—ი ნაწილით გათვა—ისწინებული დანაშაულის სუბიექტია დაზარა—ებულის ოჯახის წევრი.

საქართვე—ოს სსკ-ის 11¹-126-ე მუხლის შენიშვნის შესაბამისად ოჯახის წევრად ითვლება მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებე—ი, მშვილელის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძა—ი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

ედ----- და ლა----- 2008 წლიდან იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში, ცხოვრობენ ერთ ოჯახად და ეწევიან ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

ქა—თა დისკრიმინაციის ყვე—ა ფორმის აღმოფხვრის კონვენციის მესამე მუხლის შესაბამისად მონაწილე სახე—მწიფოები ყვე—ა სფეროში, სახე—დობრ, პოლიტიკურ, სოცია—ურ, ეკონომიკურ და კულტურის სფეროებში იღებენ ყვე—ა საჭირო ზომას, მათ შორის საკანონმდებლოს, რათა უზრუნვე—ყონ ქა—თა ყოვე—მხრივი განვითარება და პროგრესი, მათ მიერ ადამიანის უფლებათა და ძირითადი თავისუფლებათა განხორციე—ება და გამოყენება მამაკაცებთან თანასწორობის საფუძვე—ზე.

ქა—თა მიმართ ძა—ადობისა და ოჯახში ძა—ადობის პრევენციისა და აღკვეთის შესახებ ევროპის საბჭოს კონვენციის შესაბამისად ოჯახში ძა—ადობა გულისხმობს ფიზიკური, სექსუა—ური, ფსიქოლოგიური თუ ეკონომიკური ძა—ადობის ყვე—ა აქტს, რომლებიც ხდება ოჯახში თუ შინაურ წრეში ან ყოფილ ან ამჟამინდე— მეუღლეებსა თუ პარტნიორებს შორის, მიუხედავად იმისა, დამნაშავე პირი მსხვერპლთან ერთად ერთ საცხოვრებე—ში ცხოვრობს თუ არა.

ქა—თა მიმართ ძა—ადობა აღიქმება, როგორც ადამიანის უფლებების დარღვევა და ქა—თა მიმართ დისკრიმინაციის ერთ-ერთი ფორმა და

გულისხმობს გენდერული ნიშნით ჩადენილი ძა—ადობის ყვე—ა იმ აქტს, რომლებსაც შედეგად მოჰყვება ან შეიძლება მოჰყვეს ქა—ებისთვის ფიზიკური, სექსუა—ური, ფსიქოლოგიური ან ეკონომიკური ზიანის, ან ტანჯვის მიყენება, მათ შორის, ასეთი აქტების ჩადენის მუქარა, იძულება ან თავისუფლების თვითნებური აღკვეთა, იმის მიუხედავად, თუ სად ხდება ეს-საზოგადოებრივ თუ პირად ცხოვრებაში.

საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლით გათვა—ისწინებული არის პასუხისმგებლობა ოჯახში ძა—ადობისათვის, რადგან ოჯახში ძა—ადობის არსი ადამიანის პირადი უფლებებისა და თავისუფლებების შე—ახვაში მდგომარეობს, რასაც შეიძლება მოჰყვეს ფიზიკური და ფსიქოლოგიური ზიანი. მოცემულ შემთხვევაში ბრა—დებულის მიერ მეუღლის, ლა----- მიმართ ჩადენილია ძა—ადობრივი ქმედება, რამაც ფიზიკური ტკივილი და ფსიქოლოგიური ტანჯვა გამოიწვია.

სუბიექტური მხრივ ედ----- მიერ დანაშაული ჩადენილია პირდაპირი განზრახვით. ქმედება პირდაპირი განზრახვითაა ჩადენილი, თუ პირს გაცნო- ბიერებული ჰქონდა თავისი ქმედების მართლწინააღმდეგობა, ითვა—ისწინებდა მართლსაწინააღმდეგო შედეგის დადგომის შესაძლებლობას და სურდა ეს შედეგი, ანდა ითვა—ისწინებდა ასეთი შედეგის განხორციე—ების გარდაუვა—ობას.

საქართვე—ოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის შესაბამისად სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი და დასაბუთებული.

სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართვე—ოს კონსტიტუ- ციის, ამ კოდექსისა და საქართვე—ოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომე—თა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში.

სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთო- ბლიობას. სასამართლოს განაჩენში ჩამოყა—იბებული ყვე—ა დასკვნა და გადაწყვე- ტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართვე—ოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რე—ევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვა—საზრისით, გამამტყუნებე—ი

განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნო- ბისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

პირის ბრა—დების დასადასტურებლად და გამამტყუნებე—ი განაჩენის დასადგენად გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობის აუცილე- ბლობასთან დაკავშირებით იგივე მიდგომა გააჩნია ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს: (გადაწყვეტილება Barbera, Messegue and Jabardo v. Spain; Lavents v. Latvia; Melich and Beck v. The Czech Republic საქმეებზე)

სასამართლოს მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების, ბრა— დებულის მიერ ჩადენილი მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ანა— იზით და სამართლებრივი შეფასე- ბით, მხარეთა შუამდგომლობის საფუძვე—ზე დასაშვებად ცნობილი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებე—ი (პრეიუდიციული ძა—ის მქონე) მტკიცებულებათა ერთობლიობით გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურებულია, რომ ედ----- ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა—ადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, რამაც ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა—ისწინებული შედეგი.

ამდენად, ბრა—დებულ ედ----- ქმედება სწორად არის დაკვა— იფიცირებული საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირვე—ი ნაწილით, რისთვისაც მას უნდა დაედოს მსჯავრი.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე—ი და დამამძიმებე—ი გარემოებები:

ედ----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე—ი და დამამძიმებე—ი გარემოება არ გააჩნია.

სასჯე—ის დასაბუთება:

სასამართლოს მიერ სასჯე—ის დანიშვნისას გათვა—ისწინებული უნდა იქნას საქართვე—ოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯე—ის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ანა—ი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოცია— იზაცია.

ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ სასჯე—ის მიზანი ხორციელება მსჯავრდე- ბუღსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვა—ონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯე—ის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

საქართვე—ოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირვე—ი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯე—ს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვა—ისწინებით. სასჯე—ის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯე—ი ვერ უზრუნვე—ყოფს სასჯე—ის მიზნის განხორციე—ებას.

საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირვე—ი ნაწილი სასჯე—ად ითვა—ისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე.

ედ----- მართა—ია აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, დაეთანხმა და სადავოდ არ გახდა ბრა—დების მტკიცებულებები, ნასამართლობა გაქარწყლებუ—

ლი აქვს, მაგრამ სამართლიანობის აღდგენის, ახა—ი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავეს რესოცია—იზაციის განსახორციე—ებლად, აგრეთვე დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვა—ეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციე—ების სახის და ხერხის გათვა—ისწინებით სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია ბრა—დებულ ედ----- მიმართ სასჯე—ის სახით თავისუფლების აღკვეთის გამოყენება, რაც სრულად უზრუნვე—ყოფს საქართვე—ოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვა—ისწინებული სასჯე—ის მიზნებს, რაც არის გამართლებული მისი შემდგომი რესოცია—იზაციისათ—

ვის და სრულად შეესაბამება ევროპის ადამიანის უფლებათა სასამართლოს გადაწყვეტილებას საქმეზე Dudgeon v. the United Kingdom, სადაც იმსჯე—ა დემოკრატიულ საზოგადოებაში კანონის უზენაესობის მნიშვნე—ობაზე და განმარტა, რომ ადამიანის

უფლებათა ევროპულ კონვენციას მუდმივად გასდევს სამართლიანი ბა—ანსის ძიება საზოგადოების ზოგადი ინტერესის მოთხოვნებსა და ინდივიდის ფუნდამენტური უფლებების დაცვას შორის.“

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხე—მძღვანე—ა საქართვე—ოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 255-ე, 258-260-ე, 269-ე, 271-272-ე, 277-ე, 279-280-ე, 292-ე მუხლებით

დაადგინა:

1.ცნობილი იქნას დამნაშავედ ედ----- (პირადი ნომერი 62-----) საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირვე—ი ნაწილით და სასჯე—ის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით.

2. ედ----- სასჯე—ის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან, 20-8 წლის 03 ნოემბრის 00:19 საათიდან.

3.ედ----- მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს.

4.განაჩენი კანონიერ ძა—აში შევიდეს გამოცხადებისთანავე.

5.განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპე—აციო წესით ქუთაისის სააპე—აციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სააპე—აციო პა—ატაში (ქ. ქუთაისი ნიუპორტის ქუჩა №32) გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ზუგდიდის რა—ული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნატრული აკობია